

in sua ditione tenerent 1). Praeterea insula ligna protulit et praecipue abies, sed, quod celeriter putrescebant, ad naves aedificandas minus idoneae erant 2). Praeterea castaneae (nuces Euboïcae) inveniebantur. Prope Histiaem terra consita erat vitibus 3). Ex fossilibus reperiebatur cuprum et ferrum, quorum fodinae tamen jam Strabonis tempore exhaustae erant 4); tum fossile ex cupro et ferro compositum; marmor viride apud Caryustum 5). Praeterea etiam sal et amiantus reperiebantur 6).

VII. De incolis.

Euboea primo ex Asia incolas accepisse videtur. Homeri tempore Abantes florebant, quorum princeps Elephenor cum quadraginta navibus ornatis ad expugnandam Trojam profectus est 7). Cum Jonibus et Lelegibus australem insulae partem incolebant. Nomen duxisse ferunt vel ab antiquo rege Abante, qui coloniam Atheniensium in Euboëam transduxisse traditur, vel ab Aba, urbe Phocidis, qua relicta incolae Thraci in Euboëam se contulerunt 8). Teste Scymno Leleges primi in insula sedes fixisse dicuntur 9). Tum veteres scriptores Ἰστιαιόνες memorant, quorum regio Ἰστιαιώτις appellabatur, sub monte Telethrio in septentrionali insulae parte sita 10) Histiae immigrasse videntur ex Thessalia, cuius pars quaedam idem nomen gerebat. Regionem caurum versus sitam Ἑλλοπιτία ad promontorium Cenaeum incolebant, eorumque regio Ἑλλοπίτια dicebatur. In hunc locum Jones quoque ex Attica immigraverunt, (quo tempore id factum sit, non liquet, fortasse post Codri mortem;) qui veteribus incolis se immiscebant. Αρύοπες circa Caryustum et

1) Τὸ μέγιστον Εὐβοιαν ἀπολωλένεσσεν. Thucyd. 8. 96.

2) Pessimae (abies) Parnassia et Euboïca: quoniam ramosæ ibi et contortæ putrescentesque facile. Plin. 16, 39.

3) Πολυστάφυλόν τοῦ Ἰστιαιαν. Hom. Il. 2, 537.

4) Νυνὶ μέντοι ἀμφότερα ἐκλέοιπεν. Strabo 10. p. 26.

5) Notior tamen marmore Carystio. Plin. 4, 12.

Columellas Carystias Romani maxime in deliciis habebant. Plin. epist. 5, 6. §. 36.

6) Minorem amaritudinem habent (sales) ut Afficus et Euboicus. Plin. 31, 7.

Ἐν δὲ τῇ Καρύστῳ καὶ ἡ λίθος φύεται ἡ ξανομένη καὶ ὑφανομένη κ. τ. λ.
Strabo 10. p. 18.

7) — — — ὅξος Ἀρης

Τῷ δὲ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι τῆς ἔποντο. Il. 2., 545.

8) Φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης ἐξ Ἀβας τῆς Φωκικῆς Θρῆνος δρμηθέντας ἐποιῆσαι τὴν τῆσσαν.
Strabo 10. p. 9.

9) Πρώτους δὲν αὐτῇ φασὶν οἰκησαι προτοῦ

Μιγάδας συνοίκους Λέλεγας. v. 570 et 571.

10) Ὁς (Ἑλλοψ) καὶ τὴν Ἑλλοπίαν κισσαὶ λέγεται χωρίον τῆς Ἰστιαιώτιδος πρὸς τῷ
Τελεθρίῳ ὅρει. Strabo 10. p. 10.

Geraestum considerant. Graeci, cum expugnata Troja redirent, ibi Nauplius regnavit, cuius jam supra mentionem fecimus. Strabo praeterea inter populos, qui in Euboeam immigrasse dicuntur, Arabes commemorat, qui Cadmum comitabantur 1); et Aeoles, qui Penthilo duce, filio Orestis, in hanc insulam venerunt, ibique sedes collocaverunt 2).

De urbibus.

Inter Euboeae urbes maxime inclaruit et primo loco ponenda est *Χαλκίς* a Pandoro condita 3), Aulidi in Boeotia ex adverso sita. Eam urbem per plura secula floruisse, neque pristinae dignitatis quidquam amisisse Strabo testatur. Post bellum Trojanum a Cothoniensi denuo colonia huc deducta est 4). Homerus ejus (Il. 2. 537. sq.) mentionem facit. Imperium penes optimates erat et opulentissimi cives, summis honoribus ornati, *Ιπποβόται* appellabantur, quos rem pecuariam maxime fecisse putamus 5). Quo tempore illi optimates valebant, urbs Chalcis (a. 668.) colonos misit in Italiam inferiorem, qui ibi Rhegium condiderunt, neque minus in Siciliam. Etiam prope Olynthum Chalcidenses domicilium collocaverunt 6).

Arethusa fons largam frigidamque aquam incolis suppeditabat 7).

Urbs gymnaisiis, porticibus, templis, theatris, picturis, statuis ornata erat 8), forum magnum tribus porticibus circumdate 9); regio, quae circumjacebat, oleis consita 10).

Datis ante pugnam Marathoniam Persarum imperio urbem subjecit, tum in ditionem Atheniensium rediit, et bello Peloponnesiaco in breve tempus libertate usa denuo Atheniensibus subjecta est. Cum Alexander Persis in Asia bellum illaturus esset, Chalcidenses,

1) Τὸ δὲ παλαιὸν καὶ Ἀραβεῖς, οἱ Κάδμῳ συνδιαβάντες. Str. 10. p. 23.

2) Αἰολέων δέ τινες ἀπὸ τῆς Πενθίου στρατιᾶς κατέμειναν ἐν τῇ νήσῳ. Strabo 10. p. 23.

3) Νῦν μὲν οὖν διμολογούμενως ἡ Χαλκίς φέρεται τὰ πρωτεῖς καὶ μητρόπολις αὕτη λέγεται τῶν Εὐβοέων. Strabo 10. p. 33. Ἐν τῇς Ἀττικῇς τὸν Ἐρεχθίας διαβάντα Πάνδωρον κτίσαι πόλιν μεγίστην τῶν ἐν αὐτῇ Χαλκίδα. Scymni orb. desc. v. 571—573.

4) Μετὰ τὰ Τρωικὰ Κότος, ἐξ Ἀθηνῶν ὁρμηθεὶς, ψηστεῖ τὴν Χαλκίδα. Strabo 10. p. 23.

5) Οἱ δὲ ιπποβόται ἐπαλέοντο οἱ παχέες τῶν Χαλκιδέων. Herodot. 5, 77.

‘Η τῶν Ἰπποβοτῶν καλουμένη ἐπενοράτει πολιτείᾳ προέστησαν γὰρ αὐτῆς ἀπὸ τιμημάτων ἄνδρες ἀριστοχρατικῶς ἀρχοντες. Strabo 10. p. 24.

6) ‘Η δὲ Χαλκίς συνώκισε τὰς (πόλεις) ὑπὸ Ολύνθῳ. Strabo 10. p. 23.

7) Τὸ ἀπὸ τῆς πηγῆς νῦν πᾶσι τοῖς τὴν πόλιν κατοικοῦσιν. Dicaearchi status Graeciae p. m. 19.

8) Καὶ τοῖς κοινοῖς δὲ ἡ πόλις διαφόρως κατεσκένασται, γυμνασίοις, στοάσις κ. τ. λ. ibidem.

9) Ἀγορὰ πλατεῖά τε οὖσα καὶ στοάσις τρισὶ συνειλημένη. Ibidem p. 20.

10) ‘Η δὲ χώρα πᾶσα ἐλαιόφυτος. eod. loc. Oleis et sicubus interdum Olympias ventus nosuit. Plin. 17, 24.